

rebus veneris cum sua propinqua, n. 7 l. 6 tit. 21 part. 4.

PROPORTIO finiti ad infinitum nulla est, n. 5 l. 9 tit. 9 part. 6.

PROPOSITUM relinquendi sæculum cum habitus susceptione matrimonium non dirimit, num. 4 l. 8 tit. 7 part. 1.

PROPRIETARIUS, vide supra in verbo DOMINUS proprietatis.

PROPRIETAS et dominium idem sunt, n. 2 l. 27 tit. 2 part. 5. — Tamen proprietas solum capitur directo dominio, ibi. — Proprietas rei licet penes non esse non possit, bene tamen potest illa res à nobis possideri, n. 4 l. 7 tit. 29 part. 5. — Proprietatis retentio an inducat traditionem in usufructu, et quid si illam habens concedat alicui usumfructum, et constituat se nomine ipsius possidere, n. 4 l. 9 tit. 50 part. 5. — Proprietas ab uxore in dotem marito data, cum usufructus esset penes alium, si postea fiat consolidatio, an commodum et lucrum istud ad solam uxorem pertineat, an verò tanquam commune inter conjuges dividi debeat, n. 5 l. 18 t. 14 p. 4. alicujus rei si à domino ipsius vendatur, an usufructuarius tanquam habens partem in illa re possit illum retrahere, num. 2 quæst. 4 l. 55 t. 5 part. 5. — an possit uni hæredum dari, alteri usumfructum, quando hæreditas dividitur, num. 4 l. 10 tit. 15 part. 6.

PROPRII CIVITATUM in quibus expendi debeant, num. 3 l. 10 tit. 28 part. 5. — Et an ex his possit fieri elemosyna, dict. n. 5. — Et an ex propriis civitatum possit solvi servitium regium, à quo nobiles sunt exempti, d. n. 3 in fin. — Propria civitatum an debeant consumi in reparationem castelli, qui est juxta civitatem, et quando, n. 7 l. 20 t. 52 part. 5. — civitatis vendi possunt ab ipsa civitate de licentia Præsidis, et aliorum dominorum, si non sunt in usu publico, n. 2 l. 15 tit. 5 part. 5.

PROPRIUM non possunt habere monachi, et quid si habeant administrationem rerum aliquarum de licentia Prælati, n. 2 l. 14 tit. 7 part. 4. — habens monachus, si post mortem ipsius illud inveniatur cum eo, in stercolino debet sepeliri, et an sufficiat cum parte, n. 3 ibidem. — Proprium Regis, quod sit, gloss. l. 11 tit. 28 part. 5, et vide infra verbo REDDITUS.

PROXIMUS Sacerdos quis sit, n. 5 l. 21 tit. 4 part. 1. PROXIMIO Principis super debito ab aliquo ad tempus certum solvendo, decennium excedere non debet, et quid si solvere juravit, an de illo juramento in prorogatione mentio fieri debeat, et an prorogatione non obstante sit perjurus, n. 4 l. 53 tit. 18 part. 5. — Et an fidejussores creditori suo dare debeat, et quid si eos dare non possit, ibidem in n. 2. — Prorogatio de consensu partium, an fieri possit in personam delegati, de tempore ad tempus, de causa ad causam, vel de loco ad locum, vel de casu ad casum, num. 4 l. 47 tit. 18 part. 5. — Et quid si iudices cognoscere non possint nisi usque ad certam summam, ibidem. — Prorogatio jurisdictionis in delegatum facta, an juramento prorogata expiret, quando expirat juramento ipsius delegati in causa sibi commissa, ibidem. — jurisdictionis fit, quandoque invita parte, quando ibidem adfuit dolus, n. 8

dict. l. 47 tit. 18 part. 5. — jurisdictionis, an habeat locum in criminalibus, et quando, et alia vide in num. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 4 part. 7. — an habeat locum in iudicio inquisitionis, dict. n. 2. — de loco ad locum, an habeat locum in criminalibus, ibidem. — Prorogare jurisdictionem alicujus iudicis, an videatur reus, qui accusatus non opponit exceptiones ad exclusionem iudicii, n. 3 ibidem. — Et an et quando iudex proprius teneatur habere ratam talem prorogationem jurisdictionis alterius iudicis in criminalibus, num. 4 dict. l. 15 tit. 4 part. 7.

PROXIMIO TERMINI dati arbitris, quando et qualiter fieri debeat, et si à principio compromissi non valuit, an reconvalescat per prorogationem termini, n. 4 l. 27 t. 4 p. 5. — Prorogatio data à iudice, si fiat à partibus sine iudicis consensu, an alteretur natura primæ dilationis; et quid si ista prorogatio fiat post lapsum primi termini, n. 2 l. 7 t. 7 part. 5. — termini dari ad appellandum, an valeat de partium consensu, num. 5 l. 22 tit. 23 part. 5.

PROTECTORES Principum debent esse fortes, etc. n. 2 l. 9 tit. 9 part. 2.

PROTESTATIO tutoris coram iudice, quando nihil invenitur in bonis minoris, quid illi prosit, n. 3 l. 99 t. 18 part. 5. — renuntiantis usui instrumenti, quod adversario de falso redarguit, an alicui operetur, n. 2 l. 116 t. 18 p. 5. — declarat crimen abesse in animo, dict. n. 2 in fin. — tutoris apponentis plures res in scriptura, quam facit de bonis minoris, scilicet quòd illud non vult, quòd sibi præjudicet, an valeat, n. 4 l. 120 t. 18 p. 5. — consentientis in matrimonio quid operetur, si verbo consentire videatur, n. 2 l. 5 tit. 2 part. 4. — facta ante copulam ab illo, qui sub conditione contraxit, scilicet quòd ob id non intendit à conditione recedere, an alicui operetur, et quid si coram ipsa facta fuit, et quid in foro pœnitentiæ, n. 7 l. 5 tit. 4 part. 4. — Protestationes conflictæ et dissimulatæ nihil operantur, imò fraudem augent fictiones, n. 3 l. 29 t. 8 part. 5. — Protestatio non juvat in præjudicialibus, et an juvet empti-ventam vendentem et nolentem dominum damnificare, n. 3 l. 29 t. 8 part. 5. — Et quid si recipiens promissum fuerit protestatus, quod licet recipiat, non intendit remittere interesse, quod causatum fuit ex eo, scilicet quòd sibi ad tempus non fuit solutum, n. 6 l. 15 tit. 11 part. 5. — Protestatio repellit doli præsumptionem, n. 15 l. 5 tit. 6 part. 6. — Protestatio an sit necessaria in hærede, ut per aliqua non videatur hæreditatem adire, si illud causa pietatis, vel aliàs fecerit, n. 7 l. 11 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — filii præteriti si non præcedat acceptationem legati, vel similis rei, an tunc filius à querela non excludatur, n. 4, 5 et 6 l. 5 tit. 8 part. 6.

PROTOCOLLUM, et cogitur tabellio exhibere protocol- lum, quando ei petitur; et quid si non appareat, an instrumentum inde sumptum suspectum sit; et quid in instrumentis antiquis, si tabellio jam est mortuus; et quid si probet amissionem protocolli, an instrumentum probet, n. 4 l. 9 t. 19 part. 5. — Et an tabellio torquendus sit, si dicat se amisisse protocol- lum, ut veritas servetur, dict. n. 4. — Protocol- lum an debeat habere sig-

num notarii, et quid hodie, dict. n. 4 in fin. — an possit à tabellione cancellari, postquam ex eo jam deduxit instrumentum, n. 6 d. l. 9 t. 19 p. 5. — Quid si in margine protocolli invenitur cancellatio per errorem facta, ibid. — Protocol- lum si non appareat, an debitor compelli possit, ut cautionem de novo faciat, n. 8 l. 10 t. 19 p. 5.

PROVINCIA qualiter accipiatur ad præscriptionem decem, vel viginti annorum, et qualis tunc esse debeat, n. 5 l. 19 tit. 29 part. 5.

PROVISO beneficiorum ecclesiæ cathedralis, vel inferioris ad quem pertineat, n. 1 et 2 l. 1 tit. 16 part. 4. — beneficiorum an debeat per Episcopum fieri cum consensu Capituli, et in quibus, ibid. n. 5 et 6. — beneficiorum cum cura ad quem regulariter spectet, et an cum consensu Capituli debeat provissio fieri, dict. n. 6. — generalis non se extendit ad ea de quibus est specialiter provissum, n. 2 l. 2 tit. 10 part. 6.

PROXENETA an compellatur ad testificandum de venditione ab eo facta, una tantum ex partibus nolente, n. 4 l. 56 tit. 16 part. 5.

PROXIMIOR in gradu in quo tempore debeat considerari, n. 2 l. 9 tit. 1 p. 2. — si fuerit vocatus à testatore per fideicommissum, debet intelligi de proximiori ultimo decedenti, non de proximiori primi disponentis, n. 18 ad fin. l. 2 tit. 15 p. 2. — vocatus, si ille, qui est in secundo gradu, filium genuerit post mortem testatoris, deinde mortuus filius testatoris nullo decedente hærede, qui admittetur ad majoriam, si proximiores sint in defectum filiorum vocati, n. 18 in fin. l. 2 supradict. — quis dicatur quantum ad succedendum alicui apud hostes capto, an ille qui tempore captivitatibus erat proximior, vel tempore mortis naturalis ipsius capti, et qui in majoriis, n. 2 l. 8 tit. 29 part. 2. — Proximiores, an possint petere bona proximioris non comparentis, si de ejus vita dubitatur, n. 2 l. 14 tit. 14 part. 5. — Proximior vocatus ad majoriam, si consentiat possessori majoriæ, ut de ea possit testare, et quod illam relinquat filio suo spurio, vel alio extraneo, an talis consensus, et renuntio alicui sibi noceat, n. 4 quæst. 23 l. 10 t. 26 p. 4. — si alienationi majoriæ consentiret, an ex hoc sibi præjudicet, quæst. 29 ibidem. — Et quid si non sit proximior sed remotior, qui ad succedendum habet alium ante se, an istius consensus sit alicujus effectus, saltem ut ipse postea, licet velit, non possit ad majoriam admitti, ibid. quæst. 59. — qui in majoria de proximo speratur succedere, si sciat alienationem ipsius, et non contradicat, an ex hoc visus sit consentire, nec ad eam admittatur postea, n. 4 quæst. 40 l. 10 tit. 26 p. 4. — ad succedendum in majoria, si in alienatione rei majoriæ factæ à possessore consentiret, an incidat in aliquam pœnam, quando ad sic alienandum licentia Regis impetrata fuit, ibid. quæst. 44. — an teneatur solvere pretium, quod ejus successor dedit nomine transactionis, ut ipse remaneret cum majoria, et an illud dans ab illo repetere possit, vel non, n. 4 quæst. 46 l. 10 t. 26 part. 4. — semper præsumitur venire ex tacita voluntate testatoris, n. 3 l. 5 tit. 9 part. 6.

PROXIMIORES vide in verbo CONSANGUINEI, et verbo VENIENTES ab intestato.

PROXIMUS pubertati quis dicatur, n. 5 l. 9 t. 1 part. 7.

PRUDENTIA est propria virtus Principis, et quid sit prudentia, n. 4 l. 8 tit. 5 part. 2. — Potestates, qui vadunt ad loca ubi sunt partialitates, non possunt salva conscientia pertransire, part. 5 pag. 4 num. 6. — Prudentia etiam ab aliquibus appellatur Principes virtutum, p. 5 pag. 2 n. 2. — Principes missi sunt à Deo in terram in pœnam malorum, et laudem bonorum, part. 5 pag. 5 n. 2. — Principes debent præmiare vassallos in meliorem officium, quando justitiam fecerunt in alio minori, part. 5 pag. 5 n. 2. — Pœna indirectè dirigit hominem ad virtutem, part. 5 pag. 5 n. 5. — Provocatus non semper parcitur, part. 5 pag. 5 n. 1. — Pars in totum non debet credere advocatis, part. 5 pag. 5 n. 2. — Pater si amittit administrationem bonorum filii propter dilapidationem, admittit quoque usumfructum, part. 5 pag. 5 n. 14. — Possessor majoratus debet exhibere titulum ad petitionem fratris, part. 5 pag. 15 n. 1. — Pœna contra extrahentes frumentum an comprehendat extrahentes farinam, part. 5 pag. 15 n. 1. — Proprietas, et dominium idem sunt, part. 5 pag. 18 n. 5. — propria capitur pro detracto dominio, part. 5 pag. 19 n. 5.

Q

QUADRAGESIMALE jejuni- um est decima totius anni, quæ Deo datur, n. 2 l. 5 tit. 23 part. 4.

QUADRIENNIIUM datur volenti petere restitutionem contra præscriptionem causatam propter ejus justam absentiam, n. 5 l. 23 t. 29 p. 5. — quod datur post legitimam ætatem ad restitutionem petendam, quando incipiat currere n. 6 et 7 l. 19 t. 19 p. 6. — Et quid in ecclesia, et à quadie incipiat currere, et au à principio sit utile, n. 5 l. 10 tit. 9 part. 6. — Et an contra lapsum istius quadriennii detur in integrum restitutio, dict. n. 5. — Et an respublica, vel ecclesia possint post quadriennium restitui, si enormissimè lædantur, n. 6 dict. l. 10. — Et qualiter damnus istud considerari debeat in hac præscriptionis materia, n. 7 ibidem.

QUADRIGA si legetur alicui, an cum mulis, qui vehabant, dari debeat, et quid si unus mortuus fuit, n. 4 l. 42 per text. ibi, tit. 9 part. 6.

QUADRUPLEX, et pœna quadrupli punitur, qui aliquid ex naufragio rapit, n. 5 l. 11 per text. ibi, tit. 9 part. 5. — Et an pœna civilis applicanda fisco possit ultra quadruplum, vel simplum quod datur parti, puniri, et progredi non possit, n. 5 ibid.

QUALITAS lege adjuncta simul cum facto debet probari, nam factum sine qualitate, non sufficeret, n. 2 in fin. l. 1 tit. 15 part. 2. — spuriæ an debeat in impetratione legitimationis exprimi, et quando, n. 4 l. 9 tit. 18 part. 5. — servitii inspicit debet in impetratione faciendâ, n. 2 in fin. l. 10 tit. 18 part. 5. — rei si mutetur, an perimatur possessio, ita quod interrumpatur præscriptio, n. 2 ad fin. l. 29 tit. 29 part. 5. — adjuncta verbo debet intelligi secundum tempus verbi, n. 6 l. 10 tit. 51 part. 5, et n. 7 l. 8 t. 4 part. 5. — spuriæ an sit exprimenda in impetratione legitimationis, n. 8 fin. l. 4 tit. 15 part. 4. — rei semper venit in æstimatione

ipsius rei, quando de ejus valore tractatur, n. 6 l. 56 tit. 3 part. 5. — si sit adjecta mandato, si tale mandatum in qualitate adimpleri non potest, tunc debet impleri in principali, num. 5 l. 57 tit. 17 part. 5. — et ad qualitatem probandam numquam videtur quis se stringere, nisi quando qualitas mutat speciem actionis, vel exceptionis, vel aliam, num. 2 leg. 8 tit. 7 part. 6. — adjuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi, n. 6 l. 7 tit. 15 part. 6. — aliqua delicti si omissa sit in prima accusatione, an absolutus de crimine, iterum de eodem accusari possit, n. 4 l. 12 t. 1 part. 7. — delicti an videatur remissa remisso delicto, n. 1 l. 5 t. 32 part. 5.

QUANTITAS quæ dicatur parva ratione dilationis juramenti à iudice facienda, n. 6 l. 2 t. 11 part. 3. — missa à commodatario quomodocumque perdatur, semper est in periculo mittentis, secus in specie, n. 4 l. 4 t. 2 part. 5. — magna quæ sit, illud iudicis arbitrio committitur, n. 4 l. 7 tit. 2 part. 5. — Et an difficultas excuset debitorem quantitatis à mora, n. 5 l. 18 tit. 11 p. 5. — Et an difficultas excuset pœnæ et moræ commissionem, et quando obligatio est in certa quantitate danda, n. 4 l. 57 tit. 11 part. 5.

QUARTA PARS, quæ datur arrogato in bonis sui arrogatoris, an sibi debeatur, sive pubes arrogatus sit, sive impubes, n. 2 l. 9 tit. 5 part. 6. — quæ debetur uxori inopi in bonis mariti sui, an sibi debeatur etiam facto testamento per maritum suum, et quando sibi debeatur, et qualiter, n. 5 cum aliis ibi, l. 7 per text. ibi, t. 15 part. 6. — Et an istam quartam amittat, si postea efficiatur dives, n. 6 ibidem. — Quartam an debeatur uxori inopi in bonis mariti, si ipsa patrem divitem habeat, ibidem. — Et quando uxor istam quartam ex lege, vel ex testamento habeat, et de effectu, n. 7 d. l. 7 t. 15 p. 6. — Et an uxor ut possit suam quartam partem in bonis mariti habere, possit revocare donationes per maritum in vita sua factas, n. 8 dict. l. 7 tit. 15 part. 6. — Quarta, et an ista uxori pauperi debeatur stantibus filiis, etiam hodie jure regni, et quid si testator jam disposuit de quinta parte, n. 9 dict. l. 7 t. 15 part. 6. — Et an uxor, quæ luxuriosè vixit, post mortem viri amittat istam quartam, dict. n. 9 in fin. — Quarta funeralium an sit de lege jurisdictionis, an verò de lege diœcesana, n. 15 l. 2 t. 12 part. 1. — debetur ecclesiæ parochiali, si defunctus alibi sepelitur, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 5. — Quartam canonicam supradictam, an teneatur testator expresso suo iudicio, relinquere, n. 7 ibidem. — Quarta parochialis an computetur in legato parochiæ relicto, n. 8 l. 5 t. 15 part. 5. — parochialis an debeatur de relictis quibuscumque ecclesiis, an verò de relictis ecclesiæ sepulture tantum, n. 10 ibidem. — quæ prius solvi debeat, an parochiæ, an Episcopo, n. 11 l. 5 t. 15 p. 1. — debetur ecclesiæ parochiali, etiamsi in contrarium adsit consuetudo, n. 12 ibidem. — Et quid si consuetudo faciat ut omnes quartæ solvantur, an valeat, ibidem. — Quarta parochialis in quibus casibus non debeatur, dict. n. 12. — parochialis ex quibus relictis non debeatur, n. 6 cum aliis ibi, l. 6 per text. ibi, t. 15 p. 1. — decimarum, et aliarum oblationum ecclesiæ est de jure

communi deputata pro fabrica ecclesiæ, n. 4 l. 24 t. 52 part. 5. — quæ debetur filiis arrogatis, solummodo debetur post mortem arrogatoris, n. 4 l. 8 tit. 16 part. 4. — quæ filiis arrogatis debetur an habeat locum stantibus filiis legitimis; et quid si tempore arrogationis jam filios legitimos habeat, num. 2 dict. l. 8. — Et an ista quarta hodie locum habeat stantibus legibus regni, ibid. — Quarta, quæ debetur filio arrogato, an hodie sit augmentata, vel non, n. 2 dict. l. 8 tit. 16 part. 4. — quæ filio arrogato debetur, qualis esse debeat, et ex quibus bonis arrogatoris, ibid. in n. 5.

QUARTA FALCIDIA debet penes hæredem remanere, quando plures sint creditores, et legatarii, et quando non, et quibus prius solvere debeat, n. 8, 9 et 10 l. 7 per text. ibi, t. 6 part. 6. — non detrahatur ab hærede, quando hæreditas non est solvenda, ibid. in n. 11 et 15 per text. ibi. — non debetur hæredi, quando aliquid ipse subripuit ab hæreditate, n. 4 l. 9 ibidem. — non debetur hæredi non confidenti inventarium, ibid. et n. 1, 2 et 5 l. 10 ibidem, et n. 2 l. 7 t. 11 part. 6. — ex quibus causis et rationibus introducta fuit, gloss. in proœm. tit. 11 part. 6 per text. illum ibid. — an habeat locum, etiam favore hæredis succedentis ab intestato, ibidem. — an habeat locum in legatario ut eam detrahere possit de suo legato alteri legatario relicto, ibidem. — an deducatur de legatis piis, n. 4 l. 1 tit. 11 part. 6. — de quibus legatis, et an et quando, et qualiter ab hærede deduci possit, n. 4 d. l. 4 per text. ibi, cum aliis ibid. — qualiter per filium deduci possit, et possint ab eo duæ quartæ deduci, vel ab alio quolibet; et an quando posset duas quartas detrahere, possit adhiberi remedium, ut unam tantum detrahat, n. 5 d. l. 1. — deduci potest non solum de legatis, et fideicommissis, sed de donationibus causa mortis, vel inter vivos, et causa mortis capionibus, n. 4 dict. l. 4 per text. ibi, tit. 11 p. 6. — Et quæ prius solvi et deduci possint, antequam hæres detrahat Falcidiam, n. 4 cum aliis ibi, l. 2 ibid. per illum text. — Et si testator jussit monumentum sumptuosum fieri, an expensæ ibidem factæ priusquam Falcidia deduci possint, ibid. in quæst. 1. — Quarta Falcidia non potest ab hærede detrahi in una tantum re, invitis legatariis, n. 10 dict. l. 2 per text. ibid. — Et quid sit post testatoris mortem damnum vel augmentum datum fuit in rebus legatis, qualiter tunc hæres deducat suam Falcidiam, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — Quarta Falcidia de quibus legatis relictis deduci non possit, gloss. l. 4, 5 et 6 t. 11 part. 4. — Et an deducatur quando una ecclesia fuit hæres instituta, et gravata alicui ecclesiæ dare legatum, num. 1 in princ. dict. l. 4. — Quarta Falcidia pro quibus delictis hæredis ab ipso deduci non possit, gloss. l. 5 et 6 per text. ibi, tit. 12 part. 6. — detrahi non poterit per hæredem, quando illud testator prohibuit expressè, vel quasi, n. 5 l. 6 ibid. per illum text. — an possit deduci, quando testator fecit rerum suarum majoriam, et alienationem prohibuit, n. 4 ibid. in princip.

QUARTA TREBELLIANICA an detrahatur per hæredem, quando restituit hæreditatem per fideicommissum, si sit iudicatus indignus per testatorem, n. 6 l. 25 tit. 1 part. 6. — an possit detrahi per hæredem, quando res-

tituit hæreditatem propter pœnam à testatore sibi positam, si aliquid fecisset, n. 4 in fin. l. 15 tit. 5 part. 6. — an possit deduci ex testamento militis etiam per matrem, quando substituto hæreditatem restituit, n. 12 l. 12 t. 5 part. 6. — an veniat deducenda diversis temporibus; et quando istud esse possit; et quid hodie, et an pater qui tertiam restituit, vel filius quintam, hoc facere possint, n. 25 ibidem. — à quo sit inducta; et de ea, num. 11 leg. 14 tit. 5 part. 6. — an debeatur hæredi, qui coactus hæreditatem adivit, num. 12 ibidem. — an debeatur hæredi non facienti inventarium, n. 5 l. 40 t. 6 p. 6. — an ab hærede deduci possit de relictis ad pias causas, sive primus substitutus sit privilegiatus, sive ille cui restituere debet, sive ambo, num. 5 l. 4 tit. 11 in part. 6. — an possit deduci, per hæredem contra voluntatem testatoris, n. 5 l. 6 ibid. in fin. per illum text. — an ab hærede deduci possit, quando testator fecit majoriam, et alienationem rerum prohibuit, num. 4 in princ. dict. l. 6 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — an deducatur habito respectu ad legata relicta, vel tantum de eo, quod superest hæredi, deductis legatis, n. 4 l. 8, et n. 5 l. 6 t. 11 part. 7. — ab hærede deduci non potest in aliquibus casibus, dict. n. 4 cum aliis ibid. — an possit in una re, vel in pluribus rebus per hæredem electis deduci, et quando, n. 6 ibidem. — Et an hoc beneficium deducendi Trebellianicam hæres possit ad suum hæredem transmitti, ibidem. — Quarta Trebellianica quando deducitur ab hærede, quæ ipse ibidem computare teneatur, et an fructus, n. 2 cum aliis ibi, dict. l. 8 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — Et quid si gravatus restituere sit de liberis testatoris, ibid. in n. 7 et 8. — Et an pater possit prohibere deductionem Trebellianicæ filiis primi gradus, dict. n. in fin. et n. 9 dict. l. 8 t. 11 part. 6.

QUASI POSSESSIO in incorporalibus interruptitur, sicuti possessio corporalium, n. 4 l. 29 t. 29 p. 5. — quæ dicatur, et an veniant appellatione possessionis, n. 4 l. 1 tit. 50 part. 5. — Et an sustentetur libellus in quo quis dicit se possidere aliquid incorporale, ibidem. — Quasi possessio qualiter et per quos actus acquiritur, etiam quasi possessio juris patronatus, ibid. — qualiter acquiritur in jurisdictionalibus, ibid. — Et qualiter in his probetur quasi possessio, ibid. — Quasi possessionis effectus in iuribus personarum officiorum, vel obligationum qualiter acquiritur, ibid. — Quasi possessio juris canonicalis, vel jurisdictionis qualiter probetur, n. 4 l. 1 t. 50 part. 5. — jurisdictionis jam formata, qualiter acquiritur, ibid. — Et an quasi possessio in jure incorporali competat illi, qui verè nullum jus habeat in tali jure, ibid. — Quasi possessio juris incorporalis, an acquiritur per ingressum possessionis rei corporalis, ibid. — Et quando quasi possessio relevet ab onere probandi, ibidem. — Quasi possessio juris incorporalis, an transeat per constitutum, n. 4 in fin. l. 9 t. 50 part. 5. — incorporalium non datur sine patientia adversarii, n. 5 leg. 15 tit. 51 part. 5. — Et videtur quis constitutus in quasi possessione rei quæ de facili et gratiosè solet concedi, si de ea utatur sciente et consentiente eo, ad quem pertinet, n. 5 ibid. — Quasi castrense peculium, quod esse dicatur, n. 7 cum aliis ibi, l. 7 tit. 17 p. 4. —

Et an femina possit habere quasi castrense peculium ex donatione Principis, n. 9 dict. leg. 7. — Quasi possessio an acquiratur per investituram factam per annulli immissionem, n. 6 l. 4 tit. 26 part. 4. — Et quid si talis investitura fiat in absentia rei, an per eam transferatur possessio, ibidem.

QUATTOR TEMPORUM jejunium quale sit, et in quibus mensibus, n. 5 l. 3 tit. 23 part. 1.

QUERELA testamenti inofficiosi, an habeat locum in personam filii legitimi, n. 5 l. 9 tit. 18 part. 5. — Querela inofficiosi testamenti, an sit locus, quando pater filium exhæredat sine causæ expressione, vel licet expressa non tamen ab hærede probata, n. 25 l. 20 t. 22 part. 5. — inofficiosi testamenti, an habeat locum contra testamentum filii testantis in rebus castrensibus, vel quasi si patrem suum exhæredavit, et quid hodie per l. 6 Tauri, n. 8 l. 6 t. 17 part. 4. — Querela non numeratæ pecuniæ, an à reo proponi possit actore nihil petente, n. 5 l. 9 t. 1 part. 5. — non numeratæ pecuniæ, an coram iudice, vel soli creditori etiam sine scriptis proponi debeat, ibid. in n. 4. — inofficiosi testamenti, an à patre invito filio intentari possit, n. 15 tit. 6 part. 6. — inofficiosi testamenti datur tam filio, quàm filiæ, si prætereantur vel injustè exhæredentur, n. 2 l. 1 tit. 7 p. 5. — an detur nepoti exhæredato, vel præterito quando in successione non oblinebat primum locum, n. 4 ibid. — an sit necessaria, ut rescindatur testamentum in quo filius sine expressione causæ fuit exhæredatus, n. 5 l. 10 t. 7 p. 6. — an et quando per fratrem intentari possit contra testamentum fratris, et an per eam rupto testamento legata in eo contenta debeantur, n. 4 l. 12 ibid. — Et an tunc revocetur testamentum solummodo quoad suam legitimam, vel etiam quoad omnia, n. 5. ibidem. — Querela inofficiosi testamenti quibus competat, et pro qua parte testamentum possit à præterito vel injustè exhæredato querelari, et an nepos admittatur, quando pater illa non præparata decessit, n. 4 l. 1 per text. ibi, tit. 8 p. 6. — Et an in querela inofficiosi testamenti sit locus successorio edicto, et an tunc nepos admittatur, ibid. — Querela inofficiosi testamenti potius dicitur officium iudicis, quàm actio; et an possit objici in modum exceptionis per viam reconventionis; et quid si filius illam non opposuit ante sententiam, ibidem in n. 2. — inofficiosi testamenti aliquando intentatur contra alium, quàm contra hæredem scriptum, n. 4 l. 1 tit. 8 part. 6. — An detur contra illum, qui erat successurus ab intestato, et non habeat ultra quam sibi tangat ab intestato, ibid. in n. 6. — Querela inofficiosi testamenti est accusatio damnans mortem defuncti, et quare sic dicatur, ibi n. 7 per text. ibi. — quando per fratrem intentari possit, vel non, gloss. l. 2 et 3 per text. ibi, tit. 8 part. 6. — an excludatur quinquennio, n. 2 l. 4 per text. ibi, tit. 8 part. 6. — an nascatur ante aditionem hæreditatis, et quid hodie de jure regni, n. 3 ibid. — Et an tunc cum hæres, scriptus illud esse non possit, detur curator hæreditati, vel illam adeant venientes ab intestato, ibid. — Querela an possit intentari contra alium, quàm contra hæredem scriptum, et an detur contra fideicommissarium universalem, dict. n. 5 l. 4 tit. 8 p. 6.